

De vink, *Fringilla coelebs*, behoort tot de sub-familie Fringillidae, een tak van de omvangrijke familie der vinkachtigen. Hij is ongetwijfeld het bekendste lid van de gehele vinkenfamilie (*Fringillidae*) en komt vrijwel in geheel Europa voor. Ook in Nederland is de vinkslag in de lente een vertrouwd geluid en geldt de vink als een van de meest algemene vogels. De hier broedende vinken zijn grotendeels standvogels. In de wintermaanden neemt de vinkenpopulatie wat toe doordat trekkers uit de koudere streken gedeeltelijk in ons land overwinteren. De vink telt maar liefst 14 ondersoorten. De meeste hiervan hebben hun verspreidingsgebied buiten Europa. Alleen de *F.c.coelebs* en de *F.c.gengleri* behoren tot de Europese fauna. Voor de kweker van Europese cultuurvogels is alleen de nominaatvorm *Fringilla c.coelebs* van belang. Opmerkelijk is dat de zang van streek tot streek verschilt. Zelfs in een klein land als Nederland herkent de vinkenier verschillende "dialecten". De sterk op de roep van de koolmees (*Parus major*) gelijkende alarmkreet varieert echter niet.

STANDAARDEISEN VINK MAN.

Kop en masker:

Aansluitend aan de basis van de bovensnavel een smalle zwarte voorhoofdsband. Schedeldek en nek leiblaauw. Zijkanten van de kop en keelstreek wijnrood. De wijnrode kleurafschieding heeft een scherp afgelijnd en symmetrisch verloop en loopt boven langs het oog via de oorstreek naar de keelstreek

Lichaam:

Borst, flanken, dijen en bovenbuik wijnrood. Onderbuik en aarstreek vuilwit. De kleurovergang van wijnrood naar vuilwit heeft een geleidelijk verloop. Mantel kastanjebruin. Onderrug en stuit olijfgroen.

Vleugels:

De schouderdekveren zijn leiblaauw; de kleine vleugeldekveren blauwzwart; de middelste vleugeldekveren wit; de laatste vormen een helderwit vleugelschild. Primaire vleugeldekveren en ondervleugels zwart. Grote vleugeldekveren zwart met crèmewitte veertoppen; de lichte veeruiteinden vormen een crèmewitte vleugelstreep. Hand- en armpennen zwart met aan de buitenvlag een bruingele tot groenachtig gele zoom waardoor ze duidelijk tegen elkaar afsteken. Op de buitenvlaggen van de handpennen, met uitzondering van de drie buitenste handpennen, bevindt zich een kleine witte vlek die samen een kleine maar niettemin duidelijk waarneembare witte vleugelspiegel vormen.

Staat::

Gevorkt model. Middelste twee staartpennen blauwachtig donkergrijs met vage crèmekleurige omzoming. Overige staartpennen zwart; de buitenste drie staartpennen zijn wit gebandeerd waardoor de staart van onderen gezien een grijs-witte kleurindruk geeft. Bovenstaartdekveren blauwachtig donkergrijs met bruine omzoming. Onderstaartdekveren wit met bruinachtig waas.

Ogen:

Zwart

Snavel:

Blauwachtig loodgrijs met donkere punt (buiten het broedseizoen bruinachtig hoornkleurig)

Poten:

Donker vleeskleurig; nagels grijszwart

Lengte

Ongeveer 15 cm.

STANDAARDEISEN VINK (POP)

Kop en masker:

Voorhoofd en schedeldek donker olijfbruin, in de nek overgaand in een iets lichtere kleurnuance. Vanaf de snavel loopt een crèmekleurige wenkbrauwstreep boven langs de ogen tot vrijwel in de nek. Wang- en keelstreek licht grijsbruinachtig.

Lichaam:

Borst, flanken en dijen licht grijsbruinachtig en geleidelijk overgaand in vuilwit in buik en aarstreek. Mantel donker olijfbruin. Onderrug en stuit donker olijfgroen; het onderste gedeelte van de stuit vertoont een fijne grijszwarte overlangs streepjestekening.

Vleugels:

Schouderdekveren en kleine vleugeldeken donker olijfbruin. Middelste vleugeldeken wit. Primaire vleugeldeken en duimvleugels bruinzwart. Grote vleugeldeken bruinzwart met crèmewitte veertoppen. Hand- en armpennen bruinzwart met aan de buitenvlaggen een bruingle tot groenachtig gele zoom. De vleugeltekening geheel analoog aan die van de man, doch minder sprekend.

Staat:

Gevorkt model. Middelste twee staartpennen bruinachtig donkergrijs met vage crèmekleurige omzoming. Overige staartpennen bruinzwart; de buitenste drie wit gebandeerd. Bovenstaartdekveren bruinachtig donkergrijs met vage omzoming. Onderstaartdekveren wit met bruinachtig waas.

Ogen:

Zwart

Snavel:

Bruinachtig hoornkleurig; lichter dan van man.

Poten:

Donker vleeskleurig; nagels grijszwart.

Lengte:

Ongeveer 15 cm.

Keurtechnische aanwijzingen

De vink is van nature een zeer levendige vogel. Toch dient deze zodanig voor de keuring te zijn getraind dat hij naar behoren beoordeeld kan worden. Uitgesproken schuwe vogels dienen te worden bestraft. Er dient verder streng gelet te worden op een regelmatig en symmetrisch verloop van de vleugeltekening, voorts op een egale kleur van de borst. Hoewel de voorhoofdsband van de man buiten het broedseizoen minder sprekend is, dient deze toch duidelijk waarneembaar te zijn. Aangezien het keurseizoen buiten het broedseizoen van de vink valt kan niet gesteld worden dat de snavelkleur van de man blauwachtig is. Een bruinachtige snavelkleur mag dan ook niet bestraft worden.

Overzicht ondersoorten:

F.c.coelebs	Vasteland van Europa, Siberië, Centraal Azië, Noord Afrika
F.c.moreletti	Azoren Mantel groenachtig blauw, buik en borst licht crèmekleurig bruin
F.c.maderensis	Madeira Mantel groenachtig blauw, gelijk aan moreletti. Borstkleur bruiner
	Mantel groenachtig blauw, gelijk aan moreletti. Borstkleur bruiner
F.c.canariensis	Gran Canaria, Tenerife Mantel leiblaauw; stuit groen; borst bruin; buik wit
F.c.ombriosa	Hierre (Canarische eilanden)
F.c.palmae	Las Palmas
F.c.africana	Noordwest-Afrika
F.c.spodiogenys	Tunesië Mantel en stuit groen; borst licht roodbruin; vleugelspiegels meer wit.
F.c.gengleri	Engeland, Schotland
F.c.sarda	Sardinië
F.c.schiebeli	Kreta
F.c.solomkoi	Krim
F.c.alexandrovi	Noord-Iran
F.c.transcaspica	Zuid-Transkaukasië

De putter, *Carduelis carduelis*, behoort tot de subfamilie Carduelinae en bijgevolg tot de grote vinkenfamilie Fringillidae. Zijn exotische verenpakje draagt er stellig toe bij dat hij door de meeste wildzangliefhebbers wordt gehouden.

De putter telt 12 ondersoorten. Twee hiervan komen in Nederland voor. Het zijn de nominaatvorm *Carduelis c. carduelis*, die in het oosten en zuiden van ons land een zeldzame broedvogel is en de wat kleinere uit Engeland en Schotland stammende *Carduelis c. britannica*, die in onze duinstreken een schaarse broedvogel is.

Beide rassen zijn gedeeltelijk stand- en zwerfvogels. Een klein aantal putters uit de noordelijke streken overwintert hier. De meeste echter trekken verder naar Frankrijk, Spanje, Portugal en Noord-Afrika.

Putter in standaard.

In de standaard wordt de putter omschreven die in ons land en overigens in West- en Centraal-Europa het meest voorkomt. Men dient er evenwel rekening mee te houden dat men op de wedstrijden ook andere rassen ter keuring aangeboden krijgt. Meestal zal het de Britse vorm *C. c. britannica* betreffen en in incidentele gevallen zal men te maken kunnen krijgen met de grote Russische putter *Carduelis c. major*.

De C.O.M.-keurmeester die in het buitenland Europese cultuurvogels moet keuren zal eveneens te maken kunnen krijgen met de Spaanse putter (*Carduelis c. parva*) en de uit het Middellandse zeegebied afkomstige rassen *Carduelis c. tschusii* en *Carduelis c. balcanica*. Bij de keurtechnische aanwijzingen en het overzicht van de ondersoorten komen we daar nog op terug.

De geslachtelijke verschillen bij de putters zijn minimaal; de zeer kleine verschillen die bij man en pop aanwezig zijn doen keurtechnisch niet terzake, vandaar dat de standaardomschrijving voor beide geslachten geldt.

Ten behoeve van de liefhebber/kweker zijn de zeer geringe dimorfische verschillen hieronder uiteengezet.

Wanneer we de borstveertjes zachtjes "opblazen" zien we bij de man een gele gloed: veertjes die van bruin overgaan in geel. De pop toont geen spoor van geel; de borstveertjes zijn geheel bruin.

STANDAARDEISEN PUTTER MAN ÉN POP

Kop en masker:

Voorhoofd en masker scharlakenrood; van voren bekeken "hoekig" van vorm met regelmatige en scherpe begrenzingen. Onder de kin vormt de kleurscheiding rood/wit een strakke lijn; hetzelfde geldt voor de kleurscheiding lopend vanaf de kruin via het oog naar de onderzijde van het masker. Bevedering aan de snavelwortel en teugels zwart; het zwart van de teugels loopt tot aan de ogen.

Schedeldek vanaf het rode voorhoofd tot en met de achterkop eveneens zwart; dit zwart loopt vervolgens naar beide zijden uit en vormt een soort krans om de oorstreek.

Wangen en oorstreek wit, als keelband doorlopend tot onder het rood van de kin. Tussen het zwart en het bruin op de overgang achterkop/nek bevindt zich een bandvormige, lichtbruine tot grijswitte overgangszone.

Lichaam:

Nek, mantel en rug bruin. Stuit wit; de afzonderlijke veertjes vertonen een onopvallende lichtbruine omzoming. Bovenborst warm bruin, op de buik eindigend in grijswit, naar de flanken en dijen overgaand in een lichte nuance bruin.

Op de borst/buik bevindt zich een grijsachtig witte paddestoelvormig figuur. Tussen de ronde bovenzijde van de paddestoelvorm en de witte keelband dient een duidelijk waarneembare bruine overgangszone aanwezig te zijn.

Vleugels:

Vleugels zwart met fel contrasterende gele vleugelspiegels. De uiteinden van de vleugelpennen zijn wit omzoomd en vormen een symmetrisch tekeningspatroon.

Staat::

Gevorkt model. De grote staartpennen zijn zwart; de buitenste aan de uiteinden wit omzoomd; aan de onderkant van de staart twee witte staartspiegels. Boven- en onderstaartdekveren wit, de afzonderlijke veertjes vertonen een onopvallende lichtbruine omzoming.

Ogen:

Zwart

Snavel:

Hoornkleurig met donkere punt. In de paartijd geheel hoornkleurig.

Poten:

Lichtbruin; nagels donker hoornkleurig

Lengte:

Ongeveer 13 cm

Keurtechnische aanwijzingen:

Zoals bekend komen er in Europa verschillende geografische rassen voor. Hun verspreidingsgebied is niet scherp begrensd zodat er tussenvormen in grootte en kleur voorkomen. Hiermede dient bij de keuring rekening te worden gehouden.

Bij de grotere putterrassen moet de wangstreek zo wit mogelijk zijn. Dit geldt ook voor de zogeheten Spaanse putter (C.c.parva). Bij de kleinere rassen varieert de kleur van de wangstreek van lichtbruin tot lichtgrijs of vuilwit. De kleur moet echter wel egaal zijn. Ook de kleur van de stuit kan variëren van wit tot bruin, afhankelijk van de ondersoort.

Wat betreft de grootte dient men voorzichtig te zijn met te stellen dat de vogel te klein is.

Het kleinste putterras meet ongeveer 12 cm, het grootste ongeveer 15 cm. De kleinere rassen mogen wat betreft hun grootte niet worden achtergesteld bij de grotere ondersoorten.

Vaak zien we dat het rood van het masker uitloopt in de wangvlekken. In voorkomende gevallen dient dit bestraft te worden. Een andere ernstige fout is rode aanslag in de gele vleugelspiegels. Ook deze storende fout dient onherroepelijk bestraft te worden.

Overzicht van de ondersoorten:

C.c.carduelis	West- en Centraal Europa
C.c.britannica	Engeland, Schotland, kuststreek Nederland, België. \pm 12.5 cm; bruiner dan nominaat vorm met bruine stuit en bruinachtig be- waasde wangvlekken
C.c.parva	Westelijk Middellandse Zee-gebied; Azoren; Kanarische eilanden. Lengte \pm 12 cm. Feller van kleur dan de nominaatvorm met witte wangvlekken en stuit, het wit van de buik komt hoog op tegen de flanken.
C.c.tschusii	Corsica, Sardinië, Sicilië Doffer en grauwer gekleurd dan de nomi- naatvorm.
C.c.balcanica	Oostelijk Midd.Zeegebied
C.c.major	Zuidwest-Siberië. Lengte circa 15 cm. Helder van kleur met witte wangen en stuit. Het wit van de buik komt hoog op tegen de flanken.
C.c.brevirostris	Kaukasus
C.c.niediecki	Cyprus, Klein-Azië, Irak, Iran, Egypte
C.c.loudoni	Noord-Iran
C.c.paropanis	Centraal-Azië, Zuid-Iran Lengte ongeveer 15 cm. Mist de zwarte en witte koptekening. Kop, borst en rugdek grijs.
C.c.canice C.c.caniceps	Pakistan; westelijk deel van Himalaya gebergte, Nepal. Lengte ongeveer 14 cm. Aanmerkelijk donkerder dan C.c.paropanis.
C.c.subulata	Noord- en Centraal Azië, Turkije. Lengte ongeveer 14 cm; lichter van kleur dan.

De sijs, *Carduelis spinus*, behoort tot de sub-familie Carduelinae, een tak van de grote familie der vinkachtigen (Fringillidae). Hij is de enige 'echte' Europese sijs. Sommigen rekenen de citroensijs die in Zuid-Europa voorkomt, eveneens tot de sijzen. Dit is onjuist: de citroensijs behoort tot het geslacht *Serinus*, waartoe o.a. ook de Europese kanarie behoort. Ook de bekende barmsijs en de witstuitbarmsijs zijn geen 'echte' sijzen. Beide behoren tot het geslacht *Acanthis*. De Nederlandse naamgeving van deze soorten zal stellig tot deze verwarring bijgedragen hebben.

In ons land kennen we de sijs vrijwel uitsluitend als 'doortrekker' en als wintergast. Als broedvogel is hij in ons land zeer zeldzaam.

Er zijn geen ondersoorten. Wel duiden kleine verschillen in tekening, vooral bij de mannen, erop dat de soort niet constant is. Vele sijsmannen missen bijvoorbeeld de zwarte kinvlek, wat een mogelijke aanpassing aan nieuwe levenscondities kan inhouden en dus een voorbode van nieuwe rassenvorming.

STANDAARDEISEN SIJS (MAN)

Kop en masker:

Schedeldek zwart, in de nek overgaand in donker grijsgroen. Het zwart van de schedel geeft een ietwat gehamerde indruk. Vanaf de bovenkant van het oog loopt een heldere groenachtig gele wenkbrauwstreep tot in de nek. Kinvlek zwart. Overige kopdelen groengeel.

Lichaam:

Nek, mantel en bovenrug donker grijsgroen. Onderrug en stuit goudgroen met een fijne zwarte streep-tekening in de lengterichting. Borst en flanken geelgroen met op de flanken een regelmatige zwarte streep-tekening. Buik en aarstreek grijsachtig wit (vuilwit).

Vleugels:

Vleugeldek donker grijsgroen. Vleugelpennen zwart met langs de buitenvlag een uiterst smalle groenachtig gele zoom waardoor ze duidelijk tegen elkaar afsteken.

Aan weerszijden op de vleugels bevinden zich vlak onder elkaar twee heldergele vleugelspiegels. De kleinste vleugelspiegel wordt gevormd door de gele veertoppen van de middelste vleugeldekveren, de grotere vleugelspiegel door de gele veertoppen van de grote vleugeldekveren en kleine gele vlekken, die zich op de binnen- en buitenvlaggen van de armpennen en de binnenste handpennen bevinden.

Staat::

Gevorkt model. Staartpennen vanaf de basis tot op de halve lengte geel, vervolgens overgaand in zwart. Bovenstaartdekveren donker grijsgroen, zwart Gestreept. Onderstaartdekveren grijsachtig wit (vuilwit) met zwarte bestreping.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn zwart; de snavel is grijsachtig met een donkere punt.

De poten zijn donker vleeskleurig tot loodgrijs met donkergrijze nagels.

Lengte:

Ongeveer 12 cm.

STANDAARDEISEN SIJS (POP)

Kop en masker:

Kop donker grijsgroen met een fijne zwarte bestreping. Vanaf de snavelbasis loopt een bleekgele onopvallende wenkbrauwstreep boven langs de ogen tot vrijwel in de nek. Kin grijsachtig wit (vuilwit).

Lichaam:

Nek, mantel en rug donker grijsgroen met zwarte bestreping. Stuit dof goudgroen, zwart gestreept. Over het gehele rug- en vleugeldeksel ligt een zwakke bruine aanslag. Borst en flanken grijsachtig wit (vuilwit) met zwarte bestreping, zwaarder gestreept dan de man. Buik en aarstreek grijsachtig wit (vuilwit).

Vleugels:

Vleugeldeksel donker grijsgroen met zwarte streep-tekening. Vleugelpennen zwart met langs de buitenvlag een uiterst smalle groenachtig gele zoom, waardoor ze duidelijk tegen elkaar afsteken.

Aan weerszijden op de vleugels bevinden zich vlak onder elkaar twee gele vleugelspiegels, iets matter van kleur dan die van de man. De kleinste vleugelspiegel wordt gevormd door de gele veertoppen van de middelste vleugeldekselveren, de grotere vleugelspiegel door de gele veertoppen van de grote vleugeldekselveren en kleine gele vlekken die zich op de binnen- en buitenvlaggen van de armpennen en de binnenste handpennen bevinden.

Staart:

Gevorkt model. Staartpennen vanaf de basis tot op de halve lengte geel, vervolgens overgaand in zwart. Bovenstaartdekveren donker grijsgroen, zwart gestreept. Onderstaartdekveren grijsachtig wit (vuilwit) met zwarte bestreping.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn zwart, de snavel grijsachtig met donkere punt.

De poten zijn donker vleeskleurig tot loodgrijs met donkergrijze nagels.

Lengte:

Ongeveer 12 cm.

Keurtechnische aanwijzingen.

Kinvlek. Het volledig ontbreken van de kinvlek bij de man behoeft voorsnog niet bestraft te worden. Het niet strafbaar stellen van het ontbreken van de kinvlek steunt op het veelvuldig voorkomen van sijsmannen zonder kinvlek in de vrije natuur.

Wanneer de kinvlek aanwezig is, moet deze duidelijk en scherp afgelijnd zijn. Een veel voorkomende fout is het aanwezig zijn van slechts enkele zwarte veertjes aan de kin. Dit laatste dient zonder meer bestraft te worden. Voorts zijn ten aanzien van het al dan niet aanwezig zijn van de zwarte kinvlek de volgende punten van belang.

Bij het aanwezig zijn van de kinvlek begint de wenkbrauwstreep boven het oog en is de stuitkleur goudgroen; bij het ontbreken van de kinvlek begint de wenkbrauwstreep aan de basis van de bovensnavel en is de stuitkleur meer donker grijsgroen.

Bril. Een andere veel voorkomende fout is het ontbreken van pigment bij de snavelinplant. Hierdoor ontstaan twee lichte vlekjes aan weerszijde die doen denken aan een bril. Deze fout dient bestraft te worden in de rubriek tekening.

Tekening. Verder dient streng gelet te worden op een regelmatig en symmetrisch verlopend pigment, waarbij rekening te houden is met de zwaardere bestreping van de poppen. Ook de vleugelspiegels dienen een regelmatige vorm te hebben.

Acanthis cannabina, behoort tot de grote vinkenfamilie Fringillidae. In de wat oudere literatuur treft men hem vaak nog aan onder de oude wetenschappelijke benaming Carduelis cannabina.

Van de kneu zijn zes ondersoorten bekend. Twee hiervan behoren tot de Europese fauna. Het zijn de nominaatvorm Acanthis c. cannabina uit onze omgeving en de zogeheten Schotse kneu, Acanthis autochthona, die zich in Schotland ophoudt.

De kneu is een jaarvogel; de hier broedende kneuen hebben hun winterkwartier in België en Zuidwest-Frankrijk; de meest noordelijke populaties overwinteren hier.

In Nederland talrijke broedvogel, vooral op de heide- en zandgronden. Broedt echter ook wel in het polderlandschap.

STANDAARDEISEN KNEU. (MAN)

Kop en masker:

Voorhoofd en achterschedel bruingrijs. Kruin karmijnrood, ietwat gehamerd aandoend. Nek, hals, wangen en keelstreek meer grijsachtig met donkerbruine bestreping. Rondom de ogen is de bevedering iets lichter getint.

Lichaam:

Mantel en rug zijn bruin met zwartbruine bestreping. Stuit lichtbruin, eveneens met donkere bestreping. Borst karmijnrood; de afzonderlijke veertjes tonen een smalle grijswitte omzoming, wat de borstkleur een ietwat gehamerd aanzien geeft. Flanken en dijen lichtbruin, de flanken donker gestreept. Buik en aarsstreek zijn witachtig.

Vleugels:

Vleugeldekkers kastanjebruin, zwartbruine bestreping van de primaire vleugeldekkers. Armpennen kastanjebruin met duidelijk waarneembare lichtbruine omzoming. De handpennen zijn nagenoeg zwart met aan de buitenvlag een duidelijk zichtbare witte zoom.

Staat:

Gevorkt model. Grote staartpennen nagenoeg zwart met bruine omzoming; de buitenste staartpennen echter zowel aan de binnen- als aan de buitenzijde wit omzoomd.

De witte omzomingen vormen aan de zijkanten en onderzijde van de staart witte staartspiegels.

Bovenstaartdekveren zwartachtig met bruine omzoming; onderstaartdekveren crèmekleurig tot wit.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn naar verhouding tamelijk klein en zwart gekleurd. De snavel is loodgrijs.

Poten zijn loodgrijs met grijszwarte nagels.

Lengte:

Ongeveer 13.5 cm

STANDAARDEISEN KNEU. (POP)

Kop en masker:

Kop, nek, hals en keelstreek bruingrijs met donkerbruine bestreping; rondom de ogen licht van kleur.

Lichaam:

Mantel en rug zijn bruin met zwartbruine bestreping (musachtig). Stuit lichtbruin, eveneens donker gestreept. Borst en flanken lichtbruin met zwartbruine bestreping. Vooral de mantel, flanken en stuit zijn zwaarder gestreept dan bij de man. Dijen lichtbruin. Buik en aarsstreek witachtig.

Vleugels:

Vleugeldekveren bruin; zwartbruine bestreping van de primaire vleugeldekveren. Armpennen bruin met lichtbruine omzoming. Handpennen nagenoeg zwart met blauwgrijsachtig witte zoom aan de buitenvlag.

Staat:

Gevorkt model. Grote staartpennen nagenoeg zwart met bruine omzoming; de buitenste staartpennen echter zijn zowel aan de binnen- als aan de buitenzijde wit omzoomd. De witte omzomingen vormen aan de zijkan- ten en onderzijde van de staart witte staartspiegels. Bovenstaartdekveren zwartachtig met bruine omzoming; onderstaartdekveren crèmekleurig tot wit.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn naar verhouding klein en zwart van kleur. De snavel is loodgrijs. Poten loodgrijs; nagels grijszwart.

Lengte:

Ongeveer 13.5 cm.

Keurtechnische aanwijzingen

Schuwheid. De kneu is van nature een zeer beweeglijke vogel. Dit neemt niet weg dat hij voor de keuring zodanig afgericht moet zijn dat hij naar behoren beoordeeld kan worden. Uitgesproken schuwe en wild heen en weer fladderende vogels dienen te worden bestraft.

Regelmatige bestreping. Voorts dienen we streng te letten op een fijne en regelmatige bestreping op mantel, rug, flanken en stuit en op een zo egaal mogelijke lichaamskleur.

Rode kleur. Bij de man is het karmijnrood van kruin en borst alleen in de paar- en broedtijd aanwezig. Aan- gezien het tentoonstellingsseizoen buiten deze periode valt, mag het ontbreken van de karmijnrode veervelden niet als een tekortkoming worden aangemerkt. Wél dient het streven ernaar overeind te blijven. Sommige kwekers trachten een en ander te verwezenlijken door aan hun vogels roodstimulerende middelen te verstrekken. Het resultaat is vaak een onnatuurlijke rode kleur en wat nog erger is: rode veervelden op plaatsen waar ze van nature ontbreken. Het is duidelijk dat we dit als een ernstige fout moeten beschouwen.

Overzicht ondersoorten

A.c.cannabina	Europa, Noordwest-Azië, Noord-Afrika
A.c.autochtona	Schotland. Donkerder en zwaarder gestreept dan nominaatvorm
A.c.nana	Madeira. Donker en diep van tint
A.c.meadewaldoi	West-Canarische eilanden. Kleur als nana, forser van bouw met zwaardere snavel
A.c.harterti	Oost-Canarische eilanden
A.c.bella	Klein-Azië, Zuidwest-Azië, Egypte, Noord-India. Over het geheel genomen lichter van kleur. Stuitkleur wit. Zeer fijne pigmentbestreping.

De groenling draagt de wetenschappelijke naam *Carduelis chloris*. In de wat oudere literatuur treft men hem doorgaans nog aan onder de oude benaming *Chloris chloris*. Hij behoort evenals de putter en de kneu tot de subfamilie *Carduelinae* en daarom tot de grote familie der vinkachtigen (*Fringillidae*). Zijn verspreidingsgebied strekt zich over vrijwel geheel Europa uit. Algemene broedvogel in Nederland. Over het algemeen stand- en zwerfvogel. Een deel trekt in de herfst naar het zuiden.

STANDAARDEISEN GROENLING. (MAN)

Kop en masker:

Schedeldek en zijden van de kop zijn olijfgroen; de wangstreek vertoont een grijs waas. Wenkbrauwen en keel geelgroen. Duidelijk waarneembare olijfbroene baardstrepen.

Lichaam:

Nek, mantel en rug olijfgroen. Stuit geel- groen. Borst, flanken en dijen geelgroen, geleidelijk overgaand in de diepgele kleur van de buik. Aarsstreek wit, overgoten met een zwaar geel waas.

Vleugels:

Schouderdekveren en kleinere vleugeldekveren olijfgroen. Grote vleugeldekveren asgrijs met vage olijfgroenachtige omzoming. Duimvleugels nagenoeg geel. Armpennen en primaire vleugeldekveren zwart met aan de buitenvlag een olijfgroene en aan de veertop een asgrijze zoom. Handpennen zwart met gedeeltelijk heldergele buitenvlag; de veertop is grijs omzoomd.

Staat:

Middelste staartpennen zwart met gedeeltelijk olijfgroene buitenvlag en aan de veertop een grijze omzoming. Overige staartpennen diepgeel, aan de uiteinden zwart met grijze omzoming. Bovenstaartdekveren grijs met een olijfgroen waas. Onderstaartdekveren grijs met een olijfgeel waas.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn zwart; bovensnavel donker hoornkleurig; ondersnavel hoornkleurig. De poten zijn vleeskleurig met grijze nagels.

Lengte:

Ongeveer 15 cm.

STANDAARDEISEN GROENLING. (POP)

Kop en masker:

Schedeldek en kopzijden zijn meer olijfbroen; de wenkbrauwen geelachtig groen. De keelstreek is grauw geelachtig groen met duidelijk waarneembare iets donkerder baardstrepen.

Lichaam:

Nek, mantel en rug olijfbroen. Stuit geel- groen. Het rugdek doet ietwat streperig aan. Borst, flanken en dijen geelachtig groen, maar grauwer dan bij de man. Buik vuilgeel, minder sprekend dan bij de man. Aarsstreek vuilwit.

Vleugels:

Schouderdekveren en kleinere vleugeldekveren olijfbroen. Grote vleugeldekveren bruinachtig grijs met vage olijfbroene omzoming. Duimvleugels vuilgeel. Armpennen en primaire vleugeldekveren zwart met aan de buitenvlag een olijfbroene en aan de veertop een bruinachtig grijze zoom. Handpennen zwart met gedeeltelijk gele buitenvlag, doch minder uitgebreid en daardoor minder sprekend dan bij de man; de veertoppen zijn

bruinachtig grijs omzoomd.

Staat::

Middelste staartpennen zwart met gedeeltelijk olijfgroene buitenvlag en aan de veertop een bruingrijze omzoming. Overige staartpennen diepgeel, aan de uiteinden zwart met bruingrijze omzoming. Bovenstaartdekveren grijs met een olijfbuin waas. Onderstaartdekveren licht grijsachtig van kleur.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn zwart; de bovensnavel donker hoornkleurig, de ondersnavel hoornkleurig. Poten vleeskleurig; nagels grijs.

Keurtechnische aanwijzingen.

De groenling heeft in vergelijking met andere Europese vinkachtigen een tamelijk eenvoudig verenpakje. Immers, pigmenttekening bezit de groenling vrijwel niet. Bij de keuring komt het zwaartepunt dus op de lichaamskleur en de vleugel- en staarttekening te liggen. Borst- en buikkleur van de man moeten geleidelijk in elkaar overgaan. Ofschoon de poppen duidelijk minder geel bezitten, dienen de veervelden van vleugel en staart van beide sexen een duidelijk zichtbaar tekeningspatroon te tonen.

Andere soorten. De groenlingen van Noord-Europa en uit onze omgeving zijn als regel wat grauwer van kleur dan hun soortgenoten uit Zuid-Europa, die wat geler getint zijn. Beide variëteiten kunnen voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen, mits de kleur egaal is.

Intensiviteit. Voorts dient rekening te worden gehouden met het feit dat groenlingen zowel intensief als niet-intensief kunnen zijn. Ook een niet-intensieve groenling kan een fraai tentoonstellingsexemplaar zijn.

Overzicht ondersoorten

<u>C.c.chloris</u>	Noord- en Zuid-Europa
<u>C.c.aurantiventris</u>	Zuid-Europa en Noord-Afrika. Toont meer geel op borst en buik
<u>C.c.chlorotica</u>	Syrië, Libanon, Egypte. Toont meer geel op het voorhoofd.
<u>C.c.turkestanica</u>	Kaukasus, Afghanistan, Iran, Irak. Deze ondersoort is grijzer getint en heeft minder geel.

De geelgors, *Emberiza citrinella*, behoort tot de uit meer dan 50 geslachten bestaande familie Emberizidae. Hij komt in geheel Europa voor.

In ons land algemene stand- en broedvogel, gedeeltelijk trekvogel; overwintert dikwijls in Midden- of Zuid Europa.

Er worden drie ondersoorten onderscheiden.

STANDAARDEISEN GEELGORS. (MAN)

Kop en masker:

Kop geel met bruine bestreping, vooral op de achterkop; wangen en oorstreek vertonen een bruingrijs waas. Scherp afstekende bruine wenkbrauwstrepen. Kin en keel citroengeel.

Lichaam:

Nek vertoont een bruingrijs waas op citroengele ondergrond. Mantel grijsbruin met zwartbruine pigmentbestreping. Rug en stuit kastanjebruin met een rossige gloed. Het onderlichaam is citroengeel met op de bovenborst een roodbruine strook, die van vleugelbocht tot vleugelbocht loopt; de flanken zijn zwartbruin gestreept.

Vleugels en staart:

Vleugeldek grijsbruin met zwartbruine bestreping. Arm- en handpennen zwartachtig bruin met lichte veerzomen.

Bovenzijde grote staartpennen zwartachtig bruin; de buitenste pennen hebben een witte rand; onderzijde buitenste staartpennen vanaf de basis tot op de halve lengte zwart, verder wit. Bovenstaartdekveren bruin; onderstaartdekveren citroengeel met fijne zwartbruine pigmentstreepjes.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn zwart; bovensnavel blauwachtig donkergrijs; ondersnavel een nuance lichter. De poten zijn lichtbruin vleeskleurig met grijszwarte nagels.

Lengte:

Ongeveer 16.5 cm.

STANDAARDEISEN GEELGORS. (POP)

Kop en masker:

De gehele kop toont een zware bruine bestreping op een matgele ondergrond; hierdoor vertoont de pop duidelijk minder geel dan de man.

Kin en keel matgeel met duidelijk waarneembare bruinachtige baardstrepen

Lichaam:

De nek vertoont een bruingrijs waas op een matgele ondergrond. Mantel mat grijsbruin met zwartbruine pigmentbestreping. Rug en stuit kastanjebruin zonder rossige gloed. Onderlichaam matgeel, op borst en flanken zwartbruine bestreping.

Vleugels en staart::

Vleugeldek mat grijsbruin met zwartbruine pigmentbestreping. Arm- en handpennen zwartachtig bruin met lichte veerzomen.

Bovenkant grote staartpennen zwartachtig bruin; de buitenste pennen hebben een witte rand; onderzijde buitenste staartpennen vanaf de basis tot op de halve lengte zwart, verder wit. Bovenstaartdekveren bruin; onderstaartdekveren matgeel met zwartbruine pigmentstreepjes.

Ogen, snavel, poten:

Ogen zwart; bovensnavel blauwachtig donkergrijs; ondersnavel een nuance lichter.

Poten lichtbruin vleeskleurig; nagels grijszwart.

Lengte:

Ongeveer 16.5 cm.

Keurtechnische aanwijzingen.

Geelgorzen komen pas het tweede jaar op volle kleur; dan pas zal de kastanjebruine rug en stuit van de man een rossige gloed vertonen.

Tijdens de keuring dient vooral gelet te worden op een regelmatige bestreping in de betreffende onderdelen, waarbij rekening is te houden met de zwaardere bestreping van de pop. In het voorjaar, dus buiten het TT-seizoen, is de kopkleur van de man intensiever.

Overzicht ondersoorten

E.c.citrinella	Noordwest-Europa, centraal Rusland, Noord Afrika
E.c.caliginosa	Engeland, Schotland
E.c.erythrogenys	Oost-Europa tot Siberië, Mongolië en Irak.

MEREL.

De merel, *Turdus merula*, behoort tot de sub-familie Turdinae en bijgevolg tot de grote familie der lijsterachtigen (Turdidae).

Van de 16 ondersoorten die de merel telt wordt alleen de nominaatvorm, *Turdus merula merula*, in onze omgeving aangetroffen.

In Nederland is de merel een algemene broedvogel. De hier broedende vogels zijn grotendeels standvogels. Een klein deel trekt in de herfst naar het zuiden. Ook in de wintermaanden komen verplaatsingen voor onder invloed van koude. De uit het hoge noorden wegtrekkende merels zijn hier wintergast en overwinteraar.

STANDAARDEISEN MEREL. (MAN)

Kop en masker:

Gehele kop diepzwart.

Lichaam:

Nek, mantel, rug, stuit, keelstreek, borst, buik, flanken, dijen en aarstreek diepzwart

Vleugels:

Vleugeldek diepzwart; de afzonderlijke vleugeldekveertjes tonen een ragfijne grijze omzoming wat het vleugeldek een ietwat gehamerd aanzien geeft. Vleugelpennen zwart met smalle grijze zoom aan de buitenvlag.

Staat::

Boven- en onderstaartdekveren diepzwart. Grote staartpennen zwart met smalle grijze omzoming.

Ogen:

Donkerbruin; rondom het oog bevindt zich een smalle gele oogring

Snavel:

Oranjegeel met donkere punt

Poten:

Variërend van donkerbruin tot zwart; nagels zwart

Lengte:

Ongeveer 25 cm

STANDAARDEISEN MEREL. (POP)

Kop en masker:

Gehele kop donkerbruin; kin crèmekleurig wit met over de lengte een bruine streeptekening.

Lichaam:

Nek, mantel, rug en stuit mat donkerbruin. Borst bruin, de afzonderlijke veertjes zijn roestbruin omzoomd en geven de borst een ietwat geschubd aanzien. Buik, flanken, dijen en aarsstreek bruin; iets lichter van tint dan de kleur van het rugdek. Bovendien tonen de veertjes van flanken en buikstreek een ragfijne grijze omzoming.

Vleugels:

Vleugeldek mat donkerbruin;; de afzonderlijke vleugeldekveertjes tonen een ragfijne grijze omzoming wat het vleugeldek een ietwat gehamerd aanzien geeft. Vleugelpennen mat donkerbruin met smalle grijze zoom aan de buitenvlag.

Staat:

Boven- en onderstaartdekveren mat donkerbruin. Grote staartpennen mat donkerbruin met smalle grijze omzoming.

Ogen:

Donkerbruin. rondom het oog bevindt zich een smalle vaalgele oogring.

Snavel:

Aan de snavelbasis geelachtig, naar de punt toe overgaand in bruinachtig.

Poten:

Donkerbruin; nagels bruinzwart.

Lengte:

Ongeveer 25 cm.

Keurtechnische aanwijzingen

Omdat de man geen tekening toont komt het zwaartepunt bij de keuring op de lichaamskleur te liggen. Op kleurdiepte en kleurregelmaat moet dan ook streng gelet worden. Bij de pop streng letten op een regelmatige borsttekening. Voor beide sexen geldt dat de oogring niet onderbroken mag zijn.

Overzicht ondersoorten

T.m.merula	West-Europa
T.m.azorensis	Azoren
T.m.cabrerae	Madeira, West-Canarische eilanden
T.m.maruetanicus	Van Marokko tot Tunesië
T.m.aterrimus	Zuidoost-Europa, Kaukasus
T.m.insularum	
T.m.syriacus	Zuid-Turkije, Midden-Oosten, Iran
T.m.intermedius	Centraal Azië, Afghanistan, Zuid-Irak
T.m.maximus	Pakistan, India, Z.O.-Tibet
T.m.sowerbyi	Szechwan
T.m.mandarinus	
T.m.nigropileus	Zuid Centraal Indië
T.m.mandarinus	Kweichow
T.m.nigropileus	Zuid Centraal Indië
T.m.spencei	Zuid Centraal Indië
T.m.simillimus	Zuid Centraal Indië
T.m.boudilloni	Zuid-India
T.m.kinnisii	Zuid-India

GOUDVINK.

De goudvink, *Pyrrhula p.europoea*, behoort tot de familie der vinkachtigen (Fringillidae). Van de talrijke ondersoorten die de goudvink telt, komen er slechts twee in onze omgeving voor. Het zijn de "gewone" goudvink, die hier als standvogel leeft en de Noordse goudvink (*P.p.pyrrhula*), die een vrij zeldzame en onregelmatige doortrekker en in een zeer klein aantal wintergast is.

Rode kleur. Verschillen in leefmilieu zijn er de oorzaak van dat de rode kleur van de man enigszins in kleurdiepte varieert. Zo zien we bijvoorbeeld dat de Noordse goudvink een iets lichtere rode kleur heeft dan de goudvink die zich in onze omgeving ophoudt.

De verschillen in kleurdiepte steunen op de zogenaamde regel van Glogor, volgens welke de donkere rassen van een soort in vochtige, de lichtere in droge streken leven. Een en ander houdt verband met het per streek verschillende voedselaanbod. Dit is stellig ook de reden, dat de rode kleur van de in gevangenschap gehouden mannelijke goudvink, ondanks een uitstekende verzorging, veelal toch iets bleker is dan die van zijn soortgenoten in de vrije natuur.

Formaat. Een ander opvallend verschilpunt tussen de verschillende rassen van de goudvink is het formaat. In Rusland en Siberië komen verschijningsvormen voor met een lengte van 18 en zelfs 19 cm. De Noordse goudvink die we in ons land als doortrekker kennen, heeft een gemiddelde lengte van 17 cm.

De in ons land levende standvogel *P.p.europoea* meet ongeveer 15 cm.

In de gebergten van Midden-Duitsland ligt een gebied met een overgangszone tussen beide rassen. Het grotere formaat van de nominaatvorm *P.p.pyrrhula* bevestigt de wetmatigheid van de zogenaamde "regel van Bergmann", volgens welke de ondersoorten van een soort groter zijn naarmate het kouder is in de gebieden waar de dieren zich ophouden. Dit houdt verband met de warmtehuishouding. Een groot lichaam heeft in verhouding tot het gewicht een kleiner lichaamsoppervlak en verliest daardoor in verhouding minder warmte.

STANDAARDEISEN GOUDVINK (MAN) *Pyrrhula p.europoea*.

Kop en masker:

Bovenzijde kop glanzend zwart; het zwart loopt door tot even onder het oog. Wangen en keel robijnrood. Kinvlék glanzend zwart.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en dijen robijnrood. Nek, mantel en bovenrug licht grijsblauw. Onderbuik, onderrug en stuit vuilwit tot wit.

Vleugels:

Vleugeldek licht blauwgrijs. Vleugelpennen zwart met aan de onderste grote slagpennen een kleine witte buitenrand dit is in rusthouding niet zichtbaar. Primaire vleugeldekveren blauwzwart.

De grote vleugeldekveren vormen een zilvergrijze vleugeltekening. Op de buitenvlag van de kleinste armpen bevindt zich een rozerode vlek. In rusthouding veelal niet zichtbaar.

Staat:

Staatpennen en bovenstaartdekveren zwart. Onderstaartdekveren wit.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn zwart; de snavel is kegelvormig; de punt van de bovensnavel valt iets over de ondersnavel. Snavelkleur zwart. De poten zijn zwart evenals de nagels.

Lengte:

Tenminste 15 cm.

STANDAARDEISEN GOUDVINK (POP) *Pyrrhula p.europoea*.

Kop en masker:

Bovenzijde kop glanzend zwart; het zwart loopt door tot even onder het oog. Wangen en keel matbruin met een vage rossige gloed. Kinvlek glanzend zwart.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en dijen matbruin met een vage rossige gloed. Nek, mantel en bovenrug grijsbruin. Onderbuik, onderrug en stuit vuilwit tot wit.

Vleugels en staart::

Vleugeldek grijsbruin. Vleugelpennen zwart met aan de onderste grote slagpennen een kleine witte rand dit is in rusthouding niet zichtbaar. Primaire vleugeldekveren blauwzwart. De grote vleugeldekveren vormen een zilvergrijze vleugeltekening

De staartpennen en bovenstaartdekveren zijn zwart. Onderstaartdekveren wit.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn zwart. De snavel is kegelvormig; de punt van de snavel valt iets over de ondersnavel. Snavelkleur zwart. De poten zijn zwart evenals de nagels.

Lengte:

Tenminste 15 cm.

STANDAARDEISEN NOORDSE GOUDVINK. *Pyrrhula p.pyrrhula*

De Noordse goudvink onderscheidt zich voornamelijk door zijn grootte en postuur van de gewone goudvink. Een volledige beschrijving kan dus achterwege blijven. De kleuren van man en pop zijn in het algemeen levendiger. De rode kleur van de man is veelal iets minder rood maar zal wel regelmatig van kleur moeten zijn.

Keurtechnische aanwijzingen

Bij een goede conditie, die tevens een aaneengesloten en strak gedragen bevedering inhoudt, zal de goudvink in het algemeen weinig kleur- en/of tekeningsfouten tonen. Van nature zijn de schakerende kleuren scherp afgegrensd.

Gelet dient te worden op een egale kleur van keelstreek, wangen, borst, buik en flanken.

Het zwart van de kopkap en de kin mag geen 'uitlopers' vertonen. Hoewel het rood van de man in kleurdiepte kan variëren, dient het streven gericht te zijn op een zo diep mogelijke kleur.

De rozerode vlek op de buitenvlag van de kleinste armpen is in rusthouding veelal niet zichtbaar en kan dus niet als eis worden gesteld. Het niet zichtbaar zijn van dit vlekje mag dan ook niet bestraft worden.

Wat betreft de Noordse goudvink dient rekening te worden gehouden met de van nature aanwezige grote marge in formaat. Wél dient de minimum lengte van 15 cm in acht te worden genomen.

Overzicht ondersoorten

P.p.pyrrhula	Noord-Europa tot West-Mongolië, Zuid-Europa, Iran. Grootte ongeveer 18 cm. De rode kleurnuance van de man neigend naar oranjerood.
P.p.pileata	Britse Goudvink: Engeland en Schotland. Grootte ongeveer 15cm; man dieper rood op borst en buik.
P.p.europoea	Noordwest-Europa. Grootte ongeveer 15 cm; man robijnrood op de onderdelen, dieper rood dan voorgaande rassen.
P.p.iberiae	Noord-Iberia, Azoren
P.p.murina	San Miguel (Azoren). De man mist het rood in zijn verenkleed
P.p.rossikowi	Kaukasus en West-Turkije
P.p.caspica	Noord- en Oost-Iran
P.p.cineracea	Blauwe, Griuze of Siberische Goudvink. Mandsjoerije. Man mist het rood; is blauwgrijs van kleur
P.p.cassinii	Kamtsjatka, Japan, Noord-China. De grootste ondersoort: circa 19 cm. Man is bleek oranjerood
P.p.griseiventris	Japane Goudvink. Ussuri, Sakhalin tot Korea, Zuid-Japan. De man is iets minder kleurrijk dan onze oudvink doordat hij het rood mist en de witte bandtekening in de vleugels. De man heeft alleen rood aan keel en oorstreek. Verder grijs.

De huismus, *Passer domesticus*, behoort tot de sub-familie Passerinae, een tak van de grote familie Ploceidae (weervogels). Men treft hem vrijwel overal aan waar mensen wonen. Hij is dan ook alom bekend.

Er worden 11 ondersoorten beschreven. naast onze eigen huismus, *passer d.domesticus*, behoort ook de *Passer d.italiae* tot de Europese fauna. Alle andere ondersoorten hebben hun verspreidingsgebied buiten Europa (zie het overzicht van de ondersoorten).

De meeste huismuspopulaties zijn standvogels. Ze verwijderen zich zelden ver van hun geboorteplaats. In ons land zeer algemene en talrijke broedvogel in allerlei terrein. Zeer sterk aan de mens gebonden.

STANDAARDEISEN HUISMUS. (MAN)

Kop en masker:

Smalle voorhoofdsband zwart. Kruin donkergrijs, op het achterhoofd kastanjebruin omzoomd; het bruin vervolgens doorlopend tot in de nek en naar beide zijden uitlopend in een punt; een soort krans vormend om de oorstreek.

Wangen grijs, naar de oorstreek toe geleidelijk overgaand in vuilwit. Teugelstreep vanaf de snavelbasis tot even achter het oog zwart, vervolgens overgaand in kastanjebruin en een verbinding vormend met het kastanjebruine achterhoofd. De snavelinplant wordt geaccentueerd door een zwarte snavelstreep en kin.

Lichaam:

Mantel bruin met zwarte bestreping in de lengterichting (bruine veertjes met een zwart hart). Rug en stuit lichtbruin; keel en kropstreek zijn zwart, samen met de zwarte kin een zwarte bef vormend.

Zijden van de krop, borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek zijn grauwgrijs.

Vleugels en staart:

Kleine vleugeldekveren kastanjebruin, een kastanjebruine schouderplek vormend.

Middelste vleugeldekveren zwart met witte veertop; de witte veertoppen vormen samen een witte vleugelstreep. Overige vleugeldekveren zwart met bruine omzoming waardoor net als op de mantel een regelmatige zwarte bestreping ontstaat. Arm- en handpennen zwartbruin met bruine buitenvlag.

De staart heeft een licht gevorkt model. Bovenaanzicht grote staartpennen zwartbruin met lichtbruine buitenvlag; onderaanzicht grauwgrijs. Bovenstaartdekveren lichtbruin; onderstaartdekveren grauwgrijs.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn bruin; de snavel is grijszwart.

Poten lichtbruin met grijsbruine nagels

Lengte :

Ongeveer 14.5 cm

STANDAARDEISEN HUISMUS (POP)

Kop en masker:

Schedeldek, achterhoofd, nek en wangen grauwbruin. Wenkbrauwstreep lichtbruin. Kin en keelstreek bruinachtig grijs.

Lichaam:

Mantel lichtbruin met zwarte bestreping in de lengterichting (lichtbruine veertjes met een zwart hart). Rug en stuit lichtbruin. Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek zijn bruinachtig grijs.

Vleugels en staart:

De kleine vleugeldekveren zijn grauwbruin, een grauwbruine schouderplek vormend. Middelste

vleugeldekken zwart met witte veertop; de witte veertoppen vormen samen een witte vleugelstreep. Overige vleugeldekken zwart met lichtbruine omzoming waardoor net als op de mantel een regelmatige zwarte bestreping ontstaat.

Arm- en handpennen donkerbruin met lichtbruine buitenvlag.

De staart heeft een licht gevorkt model. Bovenaanzicht grote staartpennen donkerbruin met lichtbruine buitenvlag; onderaanzicht grijsbruin.

Bovenstaartdekken lichtbruin; onderstaartdekken grijsbruin.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn bruin; de snavel heeft een geelachtige snavelbasis en is verder lichtbruin.

De poten zijn lichtbruin met grijsbruine nagels.

Lengte:

Ongeveer 14.5 cm.

Keurtechnische aanwijzingen.

Huismussen van het platteland zijn gewoonlijk helderder van kleur dan stadsmussen die een wat grauwer aanzien hebben.

Voor de wedstrijden hebben de meest helder gekleurde vogels de voorkeur.

De zwarte bef van de man dient zo egaal mogelijk van kleur te zijn; een licht schubachtig effect van de befbedekking is toegestaan, zwarte uitlopers echter niet.

De zwarte pigmentbestreping op het rug- en vleugeldekk dient scherp en regelmatig te verlopen.

Overzicht ondersoorten

P.d.domesticus	Europa, Noord-Azië, Noord- en Zuid-Amerika, Zuid-Afrika, Australië.
P.d.italiae	Z.O.-Frankrijk, Italië, Kreta
P.d.tingitanus	Noordwest-Afrika
P.d.biblicus	Klein-Azië, Zuid-Arabië, Iran, Kaukasus
P.d.hufufae	Oost-Arabië
P.d.niloticus	Noordoost-Afrika
P.d.rufidorsalis	Soedan
P.d.indicus	Zuid-Afghanistan, Pakistan, India, Bangladesh, Birma
P.d.hyrcanus	Transcaspië, Noord-Iran
P.d.bactrianus	Zuid-Centraal-Azië
P.d.parkini	Himalaya-gebergte

De spreeuw, *Sturnus vulgaris*, behoort tot de spreeuwenfamilie Sturnidae. Hij is alom bekend. In ons land zeer algemene broedvogel. De hier broedende vogels en hun jongen zijn gedeeltelijk standvogels. Een gedeelte trekt naar België, Noord-Frankrijk en Engeland. In de winter hebben talrijke trekkers uit Oost- en Noordoost-Europa hun winterkwartier in Nederland; ze vervangen als het ware de hier broedende en wegtrekkende spreeuwen. Er worden 11 ondersoorten onderscheiden. Enkele rassen leven in Europa; de meeste echter buiten Europa.

STANDAARDEISEN SPREEUW. (MAN EN POP)

Kop en masker:

Bovenschedel, achterkop en kopzijden glanzend zwart met witachtige veertoppen die het geel een gespikkeld aanzien geven.

Wangen, kin en keelstreek glanzend zwart met groene en purperen weerschijn.

Lichaam:

Nek, mantel, rug, stuit, borst, buik, flanken, dijnen en aarsstreek zijn glanzend zwart met groene en purperen weerschijn en witachtige veertoppen die de genoemde lichaamsdelen een gespikkeld aanzien geven.

Vleugels:

Vleugeldekveertjes glanzend zwart met groene en purperen weerschijn en witachtige veertoppen die het vleugeldek een gespikkeld aanzien geven. Hand- en armpennen zwart met bruine buitenvlag.

Staat::

De staart is in verhouding vrij kort. Bovenzijde grote staartveren zwart met bruine buitenvlag; onderkant staartpennen donkergrijs. Boven- en onderstaartdekveren glanzend zwart met witachtige veertoppen die het geheel een gespikkeld aanzien geven.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn donkerbruin; snavel bruinachtig; poten matrood met grijszwarte nagels.

Lengte:

ongeveer 21.5 cm

Keurtechnische aanwijzingen

Spreeuwen hebben een zomer- en winterkleed.

In de herfst en winter zijn de veertoppen vrijwel wit, in de zomer meer bruinachtig en minder talrijk.

Aangezien het tentoonstellingsseizoen in de herfst en winter valt wordt de voorkeur gegeven aan een witachtige stiptekening. Een bruinachtige stiptekening mag echter niet bestraft worden.

Ook de kleur van de snavel is aan kleurveranderingen onderhevig. In de herfst- en wintermaanden is de snavel bruinachtig; deze wordt omstreeks februari geel van kleur. Beide kleuren zijn toegestaan.

Het geslachtsonderscheid is uiterst miniem. Als regel kan gesteld worden dat de pop gedurende de herfst- en wintermaanden dichter bespikkeld is dan de man.

Overzicht ondersoorten

S.v.faroensis	Faroe eilanden
S.v.zetlandicus	Hebriden, Shetland eilanden
S.v.vulgaris	Noord- en Centraal-Europa, Noord-Afrika, Noord-Amerika.
S.v.tauricus	Zuidoost-Europa, Irak, West-Irian
S.v.caucasicus	Noord-Iran
S.v.purpurasceus	Zuid-Rusland, Irak, Egypte
S.v.nobilior	Transcaspia, Noordoost-Iran, Noord-India
S.v.poltaratskyi	Centraal-Siberië, India, Oost-Iran
S.v.porphyrionotus	Turkistan, Nepal, Noord-India
S.v.humii	Westelijk Himalayagebied, Noord-India

De barmsijs, *Carduelis flammea cabaret*, komt voor in midden Europa en rond de Noordzee. De cabaret is de kleinste en meest voorkomende ondersoort. De andere ondersoorten zijn:

- *Carduelis Flammea Flammea*; (Noordse barmsijs)
- De wat grotere soort en wat grijzer van kleur.

- *Carduelis Flammea Rostrata*; (Groenlandse)

Deze is nog groter (14 tot 15,5 cm) en donkerder van kleur met een opmerkelijk lange snavel.

STANDAARDEISEN BARMSIJS (MAN).

Kop en masker:

Donkerbruin voorhoofd met een karmijnrood petje. Achterhoofd bruin met een fijne donkerbruine bestreping. De wangen zijn evenals de oogteugels donkerbruin.

Lichaam:

Nek en rug met een fijne donkerbruine bestreping. Keel is bruin met een goed afgetekende zwarte bef. Borst warmbruin met een karmijnrode kleur die een gehamerde indruk maakt. Naar de buik toe wordt de kleur wat lichter bruin. De flanken zijn warmbruin met in de lengte liggende donkerbruine fijne bestreping.

Vleugels:

Donkerbruin met een lichte omzoming aan de vleugeltoppen. Twee beige kleurige vleugelbanden.

Staart:

Gevorkt model, donkerbruin met een lichte omzoming aan de uiteinden.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn donkerbruin; de snavel is fijn en puntig, de bovensnavel is bruinachtig en de ondersnavel geelachtig.

De poten zijn donkerbruin met zwarte nagels.

Lengte:

11 centimeter.

Keurtechnische aanwijzingen

In gevangenschap verdwijnt veelal de rode kleur; de borst zal dan warmbruin van kleur zijn. Dit mag niet als fout worden gezien.

Door het geven van kleurstimulerende middelen zal het rood ook in gevangenschap te realiseren zijn. Een voorwaarde is dan wel dat de kleur van het rood en de plaats waar dit mag zitten de natuurlijke vorm bezitten. Nadeel van dit opvoeren is dat de wat lichte snavel vrij veel meekleurd. Dit is echter een onnatuurlijke kleur en zal dan ook als fout moeten worden aangezien.

STANDAARDEISEN BARMSIJS (POP).

Hetzelfde als de man, alleen mist deze het karmijnrood op de borst, evenals de jonge mannen.

RINGMUS

De ringmus, *Passer montanus*, is een vogel die niet zo talrijk is als de Huismus. Op bebouwd terrein zullen we deze vogel niet zo snel tegenkomen. Ze leven op het platteland, vooral daar waar begroeiing is. Nestelen doen ze in holle bomen, hooibergen en ook wel in nestkastjes.

STANDAARDEISEN RINGMUS (MAN EN POP).

Kop en masker:

Kop diep donkerbruin. Wangen vuilwit met een zwarte vlek die midden in het witte vlak zit. Oogteugels en kinvlek zijn zwart.

Lichaam:

Rug is bruin met zwarte bestreping die vrij regelmatig over de gehele rug verdeeld moet zijn. De stuit is wat grijsbruin. Borst grijsachtig; deze kleur wordt naar de onderbuik toe lichter van tint. Flanken zijn grijs bruin overgoten.

Vleugels:

De pennen zijn donkerbruin met een wat lichter bruine omzoming. Op de onderstaart zijn de dekveertjes roodbruin.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn donkerbruin. Ook de snavel is donkerbruin met wat geel aan de hoeken bij de snavelinplant. In broedkleed is de snavel zwart.

Poten zijn hoornkleurig met zwarte nagels.

Lengte:

13 tot 14 centimeter.

Keurtechnische aanwijzingen.

De vogel is wat kleiner dan onze huismus en heeft een wat platter kopje.

Geeft een wat gedrukte houding.

ZANGLIJSTER

De zanglijster, *Turdus philomelis*, is een algemene broedvogel in parken, tuinen en bossen en ten dele standvogel. De Britse vorm *Turdus philomelis ercetorum*, waartoe ook de in Nederland, België en Frankrijk levende vogels behoren, is op de rug olijfgroenig roodbruin.

STANDAARDEISEN ZANGLIJSTER (MAN EN POP).

Kop en masker:

Kop is warmbruin met een donkere tekening, een roomkleurige oogstreep en donkerbruine teugels. Wangen zijn beige met een zwartbruine zoom en heeft wel wat van de vorm van een hoefijzer.

Lichaam:

Nek en rug zijn warm bruin van kleur. De keel is roomkleurig met donkerbruine baardstrepen. Borst en flanken zijn roomkleurig met donkerbruine vlekjes. De onderbuik is vuilwit met kleinere lichtbruine vlekjes. Stuit is bruin van kleur. De okselveertjes zijn geelachtig van kleur.

Vleugels:

Vleugelpennen zijn donkerbruin met geelbruin op de buitenvlag en zwartbruin op de binnenvlag. De dekveertjes zijn warmbruin. Op de vleugels zijn twee vleugelbanden aanwezig die lichtbruin van kleur zijn.

Staart:

De staartpennen zijn donkerbruin.

Ogen, snavel, poten:

De ogen zijn donkerbruin met een lichte oogring. Bovensnavel is donkerbruin, ondersnavel is geelachtig met een bruine snavelpunt. De poten zijn vleeskleurig met donkere nagels.

Lengte:

22 tot 23 centimeter

Keurtechnische aanwijzingen.

De vogel is duidelijk te onderscheiden van de grote zanglijster; deze is namelijk 27 tot 28 centimeter en lichter van kleur op de borst.

De vorm is wat slanker dan die van de Merel en de staart wordt in een rechte lijn met de rug gedragen.

STANDAARDEISEN HAAKBEK, PINICOLA ENUCLEATOR (MAN).**Kop en masker:**

Kop scharlakenrood met zwartgrijze snorharen, oogteugels en kin. Onder het oog een wat gebogen licht gehamerde tekening.

Lichaam:

Nek scharlakenrood zwartgrijs gehamerd. Rugdek wat donkerder rood met zwartgrijze gehamerde tekening. Stuit roze rood met een lichte tekening. Borst scharlakenrood zwartgrijs gehamerd. Buik wat minder rood overgaand naar asgrijs in de onderbuik. Flanken wat rood overgaand naar asgrijs in richting dij en stuit. Het rood wat uitlopend in het asgrijs van de flanken. Keel scharlakenrood met een licht gehamerde tekening.

Vleugels:

De vleugelpennen zwartgrijs met beige roze buitenvlag.

Vleugeldekveren zwartgrijs, vrij grote witte buitenvlag. Deze eindzomen vormen een grijs omzoomde witte band bij de kleine en grote vleugeldekveren.

Staat:

Pennen zwartgrijs met roze omzoming aan de buitenvlag. De onderstaartdekveren met een lichtgrijze omzoming. Bovenstaartdekveren zwartgrijs met rose omzoming.

Ogen, snavel en poten.:

Ogen donker. Snavel donker hoornkleurig, duidelijk gehaakt over de ondersnavel die wat lichter is. Poten hoornkleurig met zwarte nagels.

Lengte:

± 20 cm.

Keurtechnische aanwijzingen.

Moet een gedrongen vrij zware vogel zijn met een vrij lange staart. Zeer rustige vogel.

Vaak zijn de mannen niet helemaal op kleur, dit moet met enige soepelheid worden benaderd. Egaliteit is een vereiste en de diepst gekleurde vogel heeft de voorkeur.

STANDAARDEISEN HAAKBEK, PINICOLA ENUCLEATOR (POP).

Kop en masker:

Kop bronskleurig met zwartgrijze snorharen en oogteugels. Onder het oog een wat gebogen licht gehamerde tekening (deze tekening is lichtbruin van kleur)

Onder de snavel grijs bewaasd. Schedel wat zwartgrijs gehamerd.

Lichaam:

Nek bronskleurig zwartgrijs gehamerd.

Rugdek olijfgroen, grijs bewaasd, licht omzoomd met een zwartgrijze bestreping.

Stuit bronsgroen met een licht gehamerde tekening. Borst bronskleurig met een grijze waas naar de kin toe wat lichter. Onderbuik en flanken grijs met in de flanken een lichte bronskleur.

Vleugels:

Vleugelpennen zwartgrijs met een lichte buitenvlag. De grote en kleine vleugeldekveren met een vrij grote lichte eindzoom. Deze eindzomen vormen een grijs omzoomde witte band bij de kleine en grote vleugeldekveren.

Staat:

De staartpennen zwartgrijs met een lichte omzoming aan de buitenvlag.

De onderstaartdekveren met een lichtgrijze omzoming.

Ogen, snavel en poten:

Ogen donker. Snavel donker hoornkleurig duidelijk gehaakt over de ondersnavel die wat lichter van kleur is.

Poten hoornkleurig met zwarte nagels.

Lengte:

± 20 cm.

Keurtechnische aanwijzingen

Moet een gedrongen vrij zware vogel zijn met een vrij lange staart. Zeer rustige vogel.

Egaliteit is een vereiste.

Een veel voorkomende fout is onzuiverheid van kleur.

STANDAARDEISEN KRUISBEK, LOXIA CURVIROSTRA (MAN).**Kop en masker:**

Schedel steenrood met aan de wangen een hoefijzervormige bruine vlek. Een wat lichte tint tussen afscheiding van de schedel en de wangen, onder het oog een zwartbruine tekening deze loopt vanaf de snavel tot achter het oog. Achter het oog is de tint wat dieper van kleur.

Lichaam:

Nek en rug steenrood met een fijne bruingrijze gehamerde tekening, stuit scharlakenrood. Keel en borst steenrood met een bruine waas. De flanken steenrood met een minimale bruine bestreping. Onderbuik grauwwit.

Vleugels:

Kleine dekveertjes roodbruin. Grote dekveren donkerbruin. De slag pennen zwartbruin met een bruinrode buitenvlag. De binnenvlag en eindzoom zijn grauwwit. De handpennen zijn wat grijs rood omzoomd.

Staart:

Vrij kort t.o.v. het lichaam en duidelijk gevorkt. Pennen zwartbruin met een bruin rode tint aan de buitenvlag. Onderstaart veren grauwwit met zwart bruine vlekjes in een visgraattekening. Deze onderveren hebben een pijlpuntvorm. De bovenstaartdekveren steenrood met zwart bruine uiteinden.

Ogen, snavel en poten:

Ogen zijn donkerbruin. Bovensnavel licht gebogen hoornkleurig. Ondersnavel is duidelijk wat lichter van tint. Snavel moet goed sluiten en volledig gekruist zijn zowel links als rechts om t.o.v. de ondersnavel. Poten donker vleeskleurig met zwarte nagels.

Lengte:

± 16 cm.

Keurtechnische aanwijzingen.

Moet een robuuste geblokte vogels zijn. De borst goed vol en rond (niet te vet) Jonge kruisbekken zijn lichtbruin van kleur en hebben nog wat lengte streepjes over het gehele lichaam. Vaak zijn de mannen niet volledig op kleur. Indien er rood aanwezig is zal dit egaal van tint moeten zijn. Vogel welke niet rood opgevoerd zijn kunnen wel gewaardeerd worden maar mogen dan ook nergens rood bezitten. Benader dit met wat soepelheid. Egaliteit is een vereiste en de diepst rood gekleurde vogel heeft de voorkeur

STANDAARDEISEN KRUISBEK, LOXIA CURVIROSTRA (POP).

Kop en masker:

Olijfgroen met vanaf de snavelinplant bruine streepjes in de breedte overgaand in de nek naar lengtestreepjes. Onder oog een wat lichtere tint.

Lichaam:

Een bruin grijze gehamerde tekening op een wat olijfgroene ondergrond. Stuit helder olijfgroen met lichte bestreping, keel wat grijs met een lichte baard tekening. Borst en flanken olijfgroen met grijze waas geheel maakt een wat gehamerde indruk. Onderbuik is grauwwit.

Vleugels:

Middelste en kleine dekveren geel groen omzoomd. Grote dekveren donkerbruin. Pennen zwart bruin met een geelgroene buitenvlag. De uiteinden licht gezoomd.

Staat:

Vrij kort t.o.v. het lichaam en duidelijk gevorkt. Pennen zwart bruin met een geelgroene buitenvlag. Onderstaart veren grijs wit met zwart bruine vlekjes in visgraattekening. Deze onderveren hebben een pijlpuntvorm. De bovenstaartdekveren geel groen met een zwart bruine omzoming

Ogen, snavel en poten:

Ogen zijn donkerbruin. Bovensnavel lichtgebogen hoornkleurig. Ondersnavel is duidelijk wat lichter van tint. Snavel moet goed sluiten en volledig gekruist zijn zowel links als rechts om t.o.v. de ondersnavel. Poten donker vleeskleurig met zwarte nagels.

Lengte:

± 16 cm.

Keurtechnische aanwijzingen.

Moet een robuuste geblokte vogel zijn. Het kopje wat minder vol dan de man. De borst moet vol en goed rond zijn (niet te vet).

Jonge kruisbekken zijn lichtbruin van kleur en hebben nog lengtestreepjes over het gehele lichaam. Het rugdek mag niet te bruin worden zodat de olijfgroene grondkleur niet meer zichtbaar is. Ook mag de borstkleur niet te flets en vlekkelig worden.